

«ԹՈՂ ՏԻՐԱՄԱՅԻՐԸ ՔԱՂՅՐՈՒԹՅԱՄԲ ԼՍԻ ԱՂՈԹՔԸ ՆՐԱ»

Այս բարենադրությամբ է եզրափակում Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը իր ընծայականը՝ Ասողիկ աբեղա Արիստակեսյանի «Աստվածամայր» ժողովածուի առթիվ:

Իսկապես, երիտասարդ աբեղա-բանաստեղծի գրքույկը Աստվածածնին ուղղված աղոթքի մրմունջ է, ուր հայ հոգևորականը հայ հոգևոր տաղերգության ավանդությամբ դիմում է Աստվածամոր բարեխոսության: Սակայն այս մրմունջն ու աղերսը նպատակ չունի հեղինակի համար բարօրություն հայցել: Իր ժողովրդին ծառայելու ասպարեզին կոչված երիտասարդ հոգևորականը հաղորդակից է սեփական ժողովրդի պատմության և ներկային, տագնապում է այսօրվա մարդու հույզերով, տեսնում է Աստուծո ամենամեծ պարզեցում մարդկային կյանքին ապառնացող վտանգը: Եվ Ասողիկ աբեղան բարձրանում է իր անձնական կարիքներից վեր, բարեխոսություն պաղատում՝

«Ո՛չ նրա համար, որ ինձ շնորհես
Ինձ ես եմ ուզում իմ կյանքի համար»,

այլ

«Որ . դու ուղարկես աշխարհի մարդկանց
Համերաշխության մի փոքրիկ հատիկ,
Պարզամտության մի նշխար անանց,
Որ մարդիկ ծպտան իրարու բարի»:

Բանաստեղծը Տիրամորը խնդրում է՝ դառնություն ու վիշտ ճաշակած այս մոլոր աշխարհից խլել կուրության սաղմը, որ նա շուայրեն սփռի իր բարության շողը, որպեսզի «վշտոտ սրտերը մոայն» ամոքվեն իրենց դառնություններից, մարդիկ կարողանան Աստվածածնի սիրով այրել մեկը մյուսին, ներել իրար «Հաշտության մոր» միջոցով, և որ «խաղաղության մայրը»

Ա Ս Ո Ղ Ի Կ

ԱՍՏՈՒԱԾԱՄԱՅԻՐ

Փ Ս Ի Զ

տարածի իր խաղաղության լույսը ողջ աշխարհի ու մարդկության վրա: Բանաստեղծական հնարքի տեսակետից հետաքրքրական է «Գիտե՛ս Մարիամ» քերթվածը, ուր հեղինակը բարդ առ բարդ, գեղեցիկ ընդհանրացումներով կերպավորում է հայ ժողովրդի պատմության ընթացքը, «հավատքի տաճար» իր հայրենի հողի անասանությանը առնեցուն՝ Աստվածամորը դիմելով որպես «Մայր հայոց հողի», «մեր պատմության բոլոր դարերի չարչարյալ վկա»:

Ահա թե ինչու պետք է ձայնակցել Վեհափառ Հայրապետի ընծայական խոսքին՝

«Թող Տիրամայրը քաղցրությամբ լսի
աղոթքը նրա,
Որպես պատարագ հացի ու գինվո»:

Ավելացնենք, որ հրատարակությունը ի-
րականացված է մեծ ճաշակով և բարե-
խղճությամբ: Գրքին յուրահատուկ հմայք
են տալիս Հովնաթանյան դպրոցի և հայ
անհայտ նկարիչների Տիրամորը նկիրված
բարձրաճաշակ և խորապես հայկական գե-
ղանկարները:

Մնում է հուսալ, որ հայր Ասողիկի հոգու

արձագանքը կհարատևի, հետզհետե կը-
բյուրեղանա, կզգենու առավել կայուն գե-
ղագիտական խորք և մտածումի պայծա-
րություն:

Արտատպում ենք «Մայր մեր», «Եթե»,
«Բոլոր մայրերը կույս են» և «Մայր խա-
ղաղության» քերթվածները առ ի ծանոթու-
թյուն և սպասում Ասողիկ արեղա Արիս-
տակեսյանի մոր գրքերի:

ԵՐՎԱՆԻ ՄԵԼՔՈՆՅԱՆ

ԱՍՈՂԻԿ ԱԲԵՂԱ ԱՐԻՍՏԱԿԵՍՅԱՆ

ՄԱՅՐ ՄԵՐ

Մայր մեր
Որ հերկինս,
Որ երկնի բուրյան ծաղիկն ես արթուն,
Կապույտ խորանի լույսը շողակաթ,
Բարեխոս եղեր
Մեր հոգիներին՝ հոգով քո խնդուն:

Մայր մեր
Որ հերկինս,
Ամենագեղուն շունչդ տարածիր
Մեր երկրի վրա մեղմ ու հոգեթով,
Փարվիր աշխարհին
Քո հոգով անծիր
Եվ անցիր խաղաղ
Տնե-տուն հերթով:

Անցիր տնե-տուն և սփռի՛ր շուայլ,
Բարության շողը հույսերով լեցուն,
Որ կյանքում վշտոտ սրտերը մոայլ՝
Պայծառանալով դառնան զվարթուն:

Մայր մեր
Որ հերկինս,
Կարճիր սահմանը հեռավորության
Երկրի ու երկնի...,
Փրկության համար
Քո որդիներին...: